

JEDEN ČEŠOVEČKOVCI

Pozri sa vzad, aby si našiel cestu vpred.

Češovečkovská Kniha tradícií

Erikovo srdce búšilo, akoby sa mu von z hrude dobýjal samotný Thor. Jeho mama sedela vedľa neho a čítala romantickú knižku.

Erik zašepkal: „Prosím. Prosím, nenúť ma tam ísť.“

„Čože?“ Pani Češovečková založila do knihy prst, aby si poznačila, kde skončila, a otočila sa k Erikovi. „Musíš hovoriť hlasnejšie, srdiečko, nerozumiem ti ani slovo,“ požiadala. Nahlas. Pani Češovečková hovorila iba nahlas.

Ostatné deti a rodičia pozreli na nich. Na Erika sa upriamili tucet očí. Otvoril ústa, aby sa znova pokúsil

požiadať o zľutovanie, keď sa dvere, na ktorých bol nápis ŠTÚDIO 3, otvorili. Bolo prineskoro.

Vyšlo z nich svetlovlasé dievča s elegantným kon-ským chvostom. „Šlo ti to veľmi dobre, Emma. Cvič ďalej molové stupnice,“ rozlúčila sa s ňou pani Loathcraftová. Zbadala Erika, ktorý sa krčil na svojom mieste, a zvrastila tvár. „Erik,“ vyslovila, akoby bolo jeho meno kyslé. „Si na rade. Pod’ dnu.“ Otočila sa a zmizla v miestnosti.

Erik sa ani nepohol. Celé vnútro mu mravčalo a srdce mu búšilo ešte naliehavejšie — *dun-dun! Dun-dun! Dun-dun! DUN-DUN! DUN-DUN!* Žily v ušiach mu pulzovali. Tepny v očiach mu pulzovali. Celé jeho telo kričalo NIE!

Erikova mama tľoskla jazykom. Chytila ho za ruku a vytiahla ho na nohy. „Ale no tak, buď k pani učiteľke slušný. Šup do triedy!“ zvolala. Troma krokmi ho pretiahla po čakárni a nahnala ho do štúdia. „Bav sa!“ Dvere sa za ním zabuchli.

O štyridsaťpäť minút bola hodina klavíra, na ktorú Erik raz do týždňa chodil, za ním. Môžeme s istotou konštatovať, že baviť sa, ako mu kázala mama, nepri-chádzalo do úvahy.

~

Keď Erik a pani Češovečková dorazili domov, Erik sa odšuchtal z garáže dnu a zistil, že jeho staršia sestra Brunhilda vytiahla svoju bojovú sekeru. Brunhilda nevyzerala nadšene. Jej dvojička Allyson si tisla k hrudi sveter a kričala: „Už som ti povedala, že tento sveter je MÔJ. Tvoj je sivý! Tento je BRIDLICOVÝ!“

Brunhilda niekoľko sekúnd žmúrila na sveter oči a potom pokrútila hlavou. Začala si prehadzovať sekeru z ruky do ruky a zavrčala: „Je môj.“

Erik dobre vedel, že sa do toho nemá miešať. Držal sa pri stene.

Allyson schmatla nádobku s lakom na nechty položenú na kuchynskom pulte a vyhlásila: „Nemávaj na mňa tou starou sekerou, sestra. Ešte krok a vylejem ten lak na sveter, a potom ho už nebude môcť nosiť ani jedna z nás!“ Prebodávala Brunhildu pohľadom a začala odkrúcať vrchnáčik.

Jej dvojička prestúpila z nohy na nohu a prešla svojimi jasnomodrými očami po Allyson. „To by si ho radšej zničila, ako mi ho prenechala?“ spýtala sa.

Allyson zavrčala a prikývla.

„Dobrý ťah.“ Brunhilda odložila sekeru k dverám špajze a prehodila si cez plece svetlý vrkoč. Ich mama vošla do miestnosti s taškami plnými potravín.

„Mama, pri valhallských trámoch, umieram od hladu. O mojom víťazstve vo futbalovej bitke sa bude spievať celé storočia. Čo budeme mať na večeru?“ Brunhilda sa takto správala, odkedy ich naposledy prišla navštíviť babka Vigdis. Keď vyhlásila, že Brunhilda akoby z oka vypadla nejakej ich príbuznej z doby Vikingov známej snovaním bojových plánov, v Brunhilde sa prepol vypínač, ktorý ju spojil so stredovekom. Erikovi by sestrično chytanie manierov jej vikinskej predkyne liezlo na nervy, keby jej nešlo tak prirodzene.

Ich mama ignorovala sekeru v kúte a začala vykladať na pult potraviny. „Rybie filé, rybie prsty, rybí šalát a baranina,“ oznámila. „Dievčatá, začnite prestierať stôl, prosím. Dnes budeme jesť skôr, aby Erik stihol bejzbalový tréning. Erik, choď si pohľadať dres.“

Allyson si pretiahla bridlicovosivý sveter cez hlavu a pribehla ku kuchynskej linke. Nezhody medzi sestrami boli rýchlo odpustené a zabudnuté, predovšetkým, keď si po nich Allyson mohla obliecť to, čo si obliecť chcela. „Tá tvoja bitka by vážne stála za pieseň, Bru. Počula si skandovanie, na ktorom s tímom pracujeme? Skúšala som zrýmovať *na zem zhodila a Češovečková*, aj keď technicky nemáš pri futbale nikoho zhadzovať na zem.“ Dievčatá sa pri vyťahovaní príborov a tanierov

pustili do debaty o zákerných rýmoch a prečo by malo existovať viac športov, v ktorých sa zhadzuje na zem.

Erik sa odvliekol hore do svojej malej izby. Na prahu sa pripravil a vrhol sa na posteľ. Trikrát po nej čo najsilnejšie poskákaval hore-dolu, pričom fuňal: „Zmizni! Zmizni! Zmizni!“ Potom sa hodil na brucho a nakukol do zaprášeného priestoru pod posteľou. Keby tam videl čo i len stopu po veveričke, bol pripravený vybehnúť behom troch štvrtín sekundy von dverami — mal to odstopované —, ale nevidel nič, len prázdnu drevenú podlahu a kopy komiksov. Tak ako každý deň. Veveričku si pod posteľou ešte nikdy nenašiel, ani žiadne iné zviera, keď už sme pri tom. Ale to sa každým dňom mohlo zmeniť, čo bol dôvod, prečo vždy vstupoval do svojej izby rovnako.

Keď bol spokojný, že je tam bezpečne, skĺzol na zem a vliezol pod deku prevísajúcu cez okraj posteľe. Jeho posteľ stála v rohu a pomocou kameňov a tehiel zabarikádoval väčšinu zvyšného priestoru medzi rámom posteľe a podlahou. Ostala iba jediná medzera, práve taká veľká, aby ňou prekĺzol chudý deväťročný chlapec.

Mame sa jeho barikáda nepáčila, pretože pod posteľou sa teraz nedalo zametať, a trvala na tom, aby si tam Erik upratoval sám. Nerobil to. Ležal medzi

Christina Uss
Erik I. Odvážny

Prvé slovenské vydanie
Vydalo vydavateľstvo Fragment v roku 2022 v spoločnosti
Albatros Media Slovakia, s. r. o., so sídlom Mickiewiczova 9,
Bratislava, Slovenská republika.

Číslo publikácie 2 669

Zodpovedná redaktorka Ivana Černáková

Technická redaktorka Lucia Jurkovičová

Z anglického originálu Christina Uss: Eric vs. Everything,
ktorý vyšiel vo vydavateľstve HarperCollins Publishers LLC v roku 2021,
preložila Ivana Cingelová.

Jazyková redakcia Mária Pavligová

Ilustrácie Alan Brown

Sadzba Petra Kozáková

Tlač

Cena uvedená výrobcom predstavuje
nezáväznú odporúčanú spotrebiteľskú cenu.

Objednávky kníh:
www.albatrosmedia.sk
eshop@albatrosmedia.sk
tel.: 02/44 45 20 46

ALBATROS MEDIA